

Feestduim

Dit is mijn verhaaltje nummer 40. Een mooi rond getal is dat: 40. Het is iets om te vieren vind ik, een soort verjaardag voor verhaaltjes.

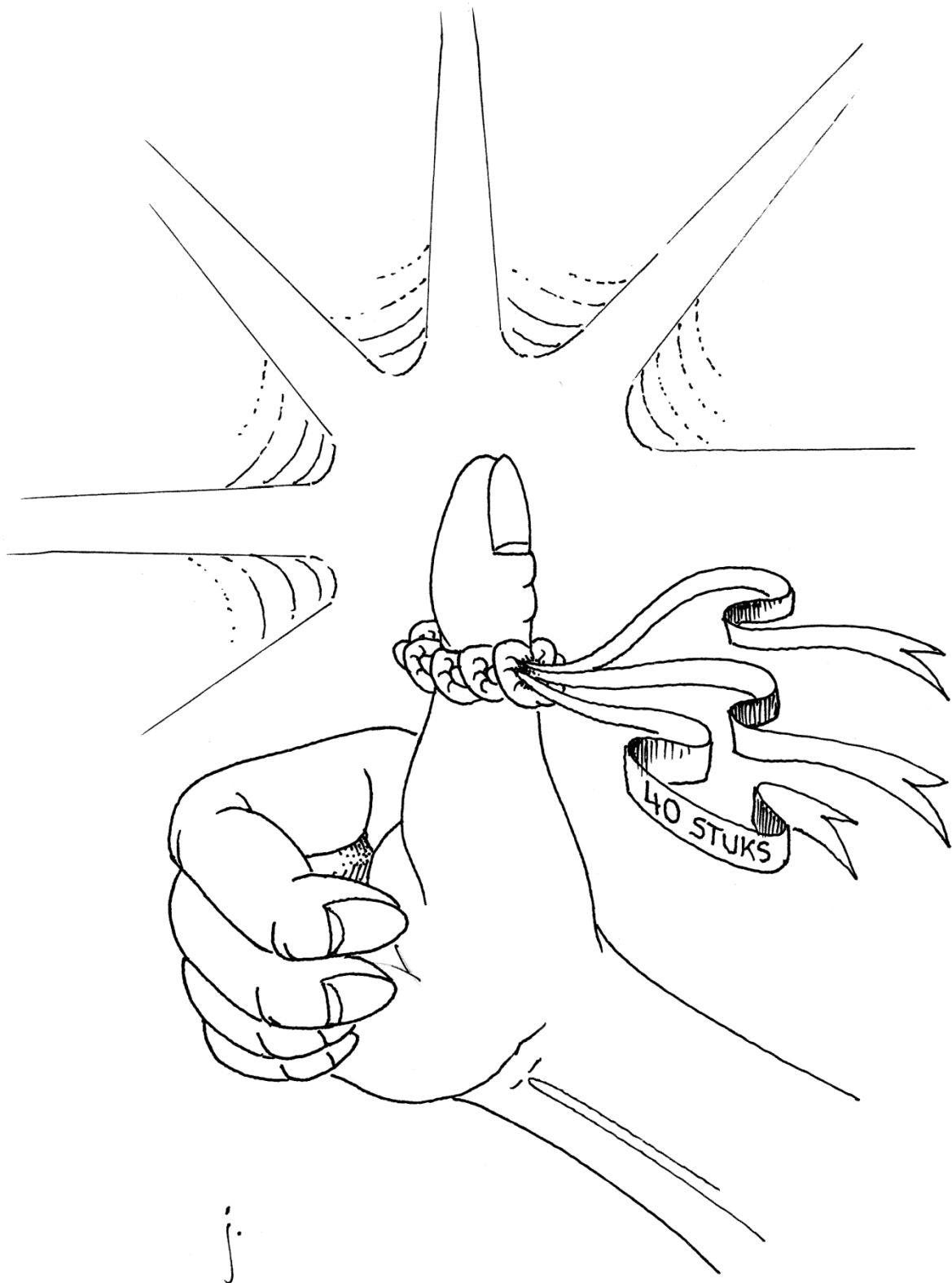
Ik dacht, als iets jarig is, dan moet het eigenlijk verwend worden. Met iets lekkers, met een soort feestje en met versiering. Maar, eh, hoe vier je nu een verjaardag van verhaaltjes? Wat zijn verhaaltjes eigenlijk? En waar komen ze vandaan? Over dat soort dingen ben ik toen gaan nadenken.

Want weet je, vaak gaan verhaaltjes over dingen die er gewoon allang zijn, maar die je ineens opnieuw opvallen. Je kijkt er plotseling extra goed naar. Zoals: twee koolmeesjes die tegen elkaar aan piepen, of twee slakken tegelijk op de stoep, of een scheve lantarenpaal, of pas bijgezaagde bomen of het nieuwe fluitekruid in het voorjaar.

Soms komen verhaaltjes ook van wat jullie zelf doen, zoals heel vaak je wanten of je winterdas kwijt zijn. Daar vertellen verhaaltjes dan dus over, maar waar komen ze vandaán? Die verhaaltjes komen gewoon uit mijn duim. Daar zuig ik ze uit, zie je. Vraag het gerust na - aan je ma of je pa of je oma en opa, het is écht waar: verhaaltjes zuig je gewoon uit je duim!

Eigenlijk heel raar, vind je niet? Misschien is ook niet élke duim er even geschikt voor. Probeer dat thuis meteen maar even uit. Gewoon vanavond na het eten iedereen op z'n duim laten zuigen - en dan kijken bij wie er een verhaal uit komt. Als dat zo is, wel meteen opschrijven zo'n verhaal natuurlijk, want dan krijgen we er lekker veel van en dat is altijd fijn. Enne, niet meteen opgeven - stevig door zuigen jullie allemaal! Schrijf je me even of het lukt? Ik ben reuze benieuwd naar het resultaat bij jou thuis.

Mijn duim heb ik intussen al lekker verwend. Eerst door hem even lekker te knuffelen. Je weet toch hoe je dat doet, je duim knuffelen. Nee? Dat is echt heel eenvoudig: je steekt hem gewoon in iets zoets, de jampot bijvoorbeeld - en dan lik je 'm heel zachtjes af. En nóg een keer natuurlijk en dan wéér, gewoon nét zo lang tot jij vindt dat je hem lang genoeg geknuffeld hebt.

Dat deed ik dus ook. Ik deed het met chocopasta. En lekker lang, lekker vaak. En daarna heb ik mijn duim feestelijk versierd. Gewoon, met een leuk strikje er om en een paar fel gekleurde lintjes. En tenslotte ben ik de spelletjes met 'm gaan doen die duimen leuk vinden.

Zoals liften: dat is een duim spelletje voor grote mensen die graag goedkoop reizen, of bij wie er onderweg iets stuk is gegaan aan hun fiets of hun auto. Ook fietsbel bellen vindt 'ie heel leuk, probeer het maar. En duimen draaien natuurlijk: dat is pret voor twee duimen tegelijk! Er zijn mensen die dat een hele dag kunnen doen, duimen draaien. Echt waar!

Het was dus een heerlijk dagje voor die duim van mij. Dat moet natuurlijk ook, want ik wil heel graag nog wat meer verhaaltjes uit hem kunnen zuigen en dan moet hij wel blijven meewerken!

Als *jouw* duim of die van je broertje, je zusje of je moeder het nu tijdens het eerste zuigen nog niet zo heel goed deed en er dus niet meteen een verhaaltje uit kwam opzetten, dan moet je gewoon direct beginnen hem goed te verwennen. Zodat 'ie er zin in krijgt. Dus, hup, in de pot pindakaas er mee, of zo iets - en dan zachtjes aflikken. Hou vol, hè! Elke dag verwennen die duim.

En dan over een weekje of zo eens proberen of je er nu wél een verhaal uit kunt zuigen. Want als ze eenmaal beginnen te stromen, die verhaaltjes die je uit je duim zuigt, dan kun je daar veel plezier aan beleven. Dan vertel *jij* bijvoorbeeld elke avond een verhaaltje bij 't naar bed gaan. Gewoon aan degene die jou naar bed brengt. Nou reken maar dat ze dan graag even gezellig op je bedrand blijven zitten.

Ja, als 'ie eenmaal werkt, die duim van je, dan kun je daar veel plezier aan beleven. En ook lang! Die van mij doet 't tenslotte al járen...

Dit verhaaltje is te vinden op

Verhaaltjes.net

Joop Bruins © 2015